

Sean Gallup/Getty Images

Duitse AfD bereikt recordhoogte na verkiezingen

De dagen van de Duitse democratie zijn geteld.

- Josue Michels
- [21-05-2025](#)

De extreemrechtse partij Alternative für Deutschland is sinds de nationale verkiezingen van 23 februari enorm in populariteit gestegen. De laatste insa peiling toont de AfD op een recordhoogte van 23,5 procent, slechts 3,5 procent achter de 27 procent steun voor de Christen Democratische Unie (cdu) en Christelijk Sociale Unie (csu).

Hermann Binkert, hoofd van het instituut voor opinieonderzoek, merkte op dat de AfD een kiezerspotentieel van 30,5 procent heeft en gemakkelijk de sterkste politieke partij van Duitsland kan worden. Als de regering het volk de komende maanden en jaren blijft teleurstellen, dreigt er onheil.

TB_NL

In een podcast die slechts één dag na de verkiezingen werd gepubliceerd, merkte de voormalige Duitse minister van Defensie Karl-Theodor zu Guttenberg op:

Deze federale regering heeft maar één kans. Ik denk dat deze kans nog geen vier jaar zal duren. Maximaal twee jaar als je wilt voorkomen dat we in een nieuwe golf van teleurstelling belanden voor veel Duitse kiezers, die de AfD dan mogelijk naar 30 tot 35 procent zullen tillen.

Het is inderdaad verontrustend om te zien dat zo'n groot percentage mensen op de AfD stemt. Zoals hoofdredacteur Gerald Flurry van de *Trompet* uitlegde in "Nazisme herrijst in Duitsland," is één van de belangrijkste agenda's van de AfD dat het de huidige problemen van Duitsland wijt aan een verkeerd beleid om het kwaad uit het verleden te verwerken.

Maar een even zorgwekkende trend is de ondemocratische aard van de democratische partijen in Duitsland. Veel Duitsers verachten de bedrieglijkheid van democratie. Maar weinig mensen zijn zich ervan bewust dat de Duitse elite, door de wil van het volk af te wijzen, een gevaarlijke agenda aan het uitwerken is.

Waar de AfD gelijk heeft

Veel mensen die voor de cdu/csu hebben gestemd, voelen zich verraden door de recente coalitieonderhandelingen met de sociaaldemocraten, de grootste verliezers van de verkiezingen. Velen voelen zich persoonlijk verraden door cdu-leider en

kanselierskandidaat Friedrich Merz. Hoewel hij bezuinigingen beloofde, veranderde hij na de verkiezingen van toon en legt hij de basis voor precies het tegenovergestelde: een astronomische schuld. Hiervoor riep Merz het *oude* parlement, dat weggestemd maar nog steeds in zitting is, op om voor zijn wetsvoorstel te stemmen. Nog voor hij zijn ambt aanvaardt, breekt Merz zijn beloften al op ondemocratische manier en in recordtempo.

Maar het wordt nog erger.

Hoewel het pakket in de eerste plaats bedoeld is om militaire en infrastructuuruitgaven mogelijk te maken, financiert het indirect linkse doelen die anders uit de begroting zouden worden geschrapt. Bovendien heeft de partij De Groenen ervoor gezorgd dat een deel van de schuld kan worden besteed aan zogenaamde groene projecten. Dus, hoewel de overweldigende meerderheid het beleid van de Sociaaldemocraten en de Groenen heeft verworpen, krijgen ze nu toch meer van hetzelfde. Het linkse beleid dat de Duitsers verwierpen, wordt voortgezet met een extra schuld van mogelijk honderden miljarden.

Hierdoor kan Merz misschien regeren zonder veel ruzies over toekomstige begrotingen, maar de Duitse kinderen zullen ooit de rekeningen moeten betalen. Dit drijft Duitsers, die moeite hebben om met hun eigen financiën rond te komen, tot waanzin. Bovendien maakt het de natie vatbaar voor crises.

AfD-leider Alice Weidel noemde Merz een leugenaar en de nieuwe schuld een "doodsteek voor de euro" en "de definitieve vernietiging van de financiële stabiliteit van Duitsland".

Het is terecht dat de AfD hierover kritisch is. Heel Europa gaat momenteel gebukt onder schulden, hogere militaire uitgaven en democratische onrust. Dit is een recept voor een ramp. Maar de AfD lijkt niet te begrijpen dat de dreigende ramp bewust gepland is.

Duitse ambitie

Zoals we in de uitgave van de *Trompet* van mei-juni 2013 schreven: "Het is nu algemeen bekend dat de euro, de gemeenschappelijke munt van Europa, vanaf het begin ontworpen was om te mislukken. Deze mislukking zou uiteindelijk onwillige Europese naties dwingen om de macht over te dragen aan een door Duitsland gecontroleerd centraal gezag. Een gemeenschappelijke munt creëert economische onbalans - tenzij en totdat deze door een gezamenlijke regering wordt beheerd."

Sindsdien zien we dat Duitsland geleidelijk het leiderschap van de EU overneemt. Zoals meneer Flurry in onze uitgave van maart 2020 in de *Trompet* schreef:

Vanwege de aanzienlijke invloed van Duitsland worden veel van de topfuncties in Brussel door Duitsers bekleed. De voorzitter van de Europese Commissie - de machtigste positie in Brussel - is Duits. In het Europees Parlement wordt de grootste en machtigste partij geleid door een Duitser. De secretaris-generaal van het Parlement is een Duitser. Net als de secretaris-generaal in de EU-versie van het ministerie van Buitenlandse Zaken. Andere EU-landen klagen vaak dat er te veel Duitsers op topposities in Brussel zitten.

Een leger onder leiding van de EU zou deze Duitse dominantie in het militaire gebied brengen. George Friedman, oprichter van Geopolitical Futures, schreef: "Samenwerken aan defensiebudgetten, waarbij elke natie bijdraagt op basis van economische omvang, zou betekenen dat Duitsland zowel de leidende economische als militaire macht in Europa zou zijn."

Het hele systeem van de EU is ontworpen om een superstaat te creëren die afhankelijk is van en gedomineerd wordt door Duitsland. En als Groot-Brittannië uit de EU stapt, krijgt Duitsland nog meer macht. De oppositie van Groot-Brittannië is een belangrijke reden waarom Brussel niet krachtiger is geweest.

Zoals Bernard Connolly schreef in zijn boek *The Rotten Heart of Europe* uit 1997, is de EU als geheel een "dekmantel voor Duitse ambitie" geweest.

In sommige opzichten heeft Duitsland tegenwoordig nog meer controle over Europa dan het op zijn hoogtepunt in de Tweede Wereldoorlog had. Dit betekent dat als een Duitse leider zou opstaan en in een crisis het hele continent zou verenigen, hij veel machtiger zou zijn dan Adolf Hitler ooit was.

Maar om te zorgen dat andere Europese naties zo'n overkoepelende leider accepteren, is een grote crisis nodig. In 2009 schreef meneer Flurry: "Europese naties vrezen een economische ineenstorting. Nu kijken ze naar Duitsland als hun financiële redder. Maar ze krijgen veel meer dan een financiële redder!"

In een financiële crisis zal heel Europa naar Duitsland kijken, en Duitsland zal naar een sterke leider kijken. "Als er zich een echte crisis ontwikkelt, zullen de Duitsers dan om een nieuwe Führer roepen?" vroeg dhr. Flurry in de uitgave van december 1991. "Uw Bijbel zegt van wel! Die crisis zal waarschijnlijk worden uitgelokt door een economische ineenstorting in de VS."

Zowel de Amerikaanse als de Duitse financiële markten zijn kwetsbaar voor een dergelijke crisis.

De leider die uit deze crisis zal opstaan, wordt geprofeteerd in Daniël 8, Daniël 11, Openbaring 17 en vele andere passages. Daniël 8:23 luidt: "Aan het einde van hun koningschap, wanneer de afvalligen de maat hebben volgemaakt, zal er een meedogenloze koning opstaan, bedreven in slinkse streken."

De democratische en financiële onrust in Europa, "de dood van de euro", de ontevredenheid over de democratie - alles leidt tot de vervulling van deze profetie en nog veel meer, zoals uitgelegd in ons gratis boekje [*A Strong German Leader Is Imminent.*](#)